

min nie jest odporny na pożar sadzy. Umieszczenie na kominie symbolu G oznacza, że komin jest odporny na pożar sadzy. Zarówno oznaczeniu G, jak i O towarzyszą najczęściej cyfry, np. 50, które podają minimalną odległość powierzchni palnych od ściany kominu w mm.

Metody badań termicznych opisano w normie PN EN 1859 oraz szczegółowo podano wymagania dotyczące zarówno warunków badań, jak i dokładności użytych przyrządów kontrolno-pomiarowych.

Badany komin instaluje się na stanowisku badawczym, którego schemat zamieszczony jest w normie. Próbna instalacja kominowa powinna być wykonana łącznie z zakończeniem (jeśli jest to przewidziane) z połączeniem zgodnie z instrukcją producenta. Komin należy wznieść na minimum 4,5 łącznie z ewentualnymi elementami podpierającymi. Następnie należy zainstalować prosty odcinek rury spalinowej o średnicy wewnętrznej odpowiadającej średnicy wewnętrznej badanego kominu. Długość odcinka, mierząc od środka generatora spalin do wlotu do kominu, powinna być równa około 7 średnicom wewnętrznym rury. Warstwa izolacyjna powinna zapewnić opór cieplny nie mniejszy od wartości odpowiadającej warstwie materiału o grubości 50 mm i współczynnika przewodzenia ciepła $0,125 \pm 0,005 \text{ W/(m}\cdot\text{K)}$ w temperaturze 750°C .

Temperaturę otoczenia należy mierzyć z dokładnością $\pm 1,5^\circ\text{C}$ w strefie A na wysokości $300 \text{ mm} \pm 5 \text{ mm}$ pod stropem i we wszystkich innych strefach $300 \text{ mm} \pm 5 \text{ mm}$ nad podłogą. Temperaturę spalin należy mierzyć z dokładnością $\pm 3^\circ\text{C}$ w warunkach temperatury wyższej lub równej 600°C z dokładnością $\pm 0,75\%$, gdy temperatura jest wyższa niż 600°C , w jednym punkcie w odległości $50 \text{ mm} \pm 2 \text{ mm}$ przed wlotem do badanego ko-

mina i w punkcie przekroju poprzecznego, odpowiadającym maksymalnej temperaturze. Temperaturę powierzchni metalowych należy mierzyć z dokładnością $\pm 1,5^\circ\text{C}$. Temperaturę powierzchni przegród drewnianych i łatwo zapalnych należy mierzyć z dokładnością $\pm 1,5^\circ\text{C}$. Podciśnienie w kominie z dokładnością $\pm 2\%$, a strumień objętości spalin z dokładnością $(+10\%) (-5\%)$. Komorę badawczą stanowi przewietrzane pomieszczenie, w którym prędkość ruchu powietrza mierzona w punkcie pomiaru temperatury otoczenia nie przekracza $0,5 \text{ m/s}$. Wilgotność względna powinna wynosić 30 do 70%. Odległość badanego urządzenia od innych elementów stanowiska powinna wynosić co najmniej 1 m.

Instalację kominową przeznaczoną do zastosowania w strefie wewnętrznej z okładziną wykonaną z materiałów palnych należy obłożyć z obydwu pozostałych boków płytami o grubości 12 mm w ten sposób, aby odległości płyt odpowiadały wskazaniom producenta. Odległość trzeba mierzyć między ścianą zewnętrzną odcinka instalacji kominowej a wewnętrzną powierzchnią okładziny. Przebiecia sufitowe między piętrami należy zamknąć za pomocą specjalnych przepustów ognioodpornych dostarczonych przez producenta kominów lub też za pomocą zamknięcia pożarowego z uchwytem dystansowym.

W przypadku instalacji kominowej przeznaczonej do stosowania w strefie wewnętrznej z niepalną okładziną, boki okładziny powinny przylegać do ścian stanowiska badawczego, o ile producent nie życzy sobie inaczej. Należy wbudować przebiecia dostarczone przez producenta. Dla prawidłowego przeprowadzenia badań należy dostarczyć odpowiedni strumień objętości spalin dostosowany do deklarowanego przez producenta i średnicy kominu.